

Finansministeren (Grünbaum): Jeg må bestemt afvise den påstand, hr. Bernhard Baunsgaard kommer med her om, at vi skulle tilsigte en skattestigning for mellemindkomsterne; jeg ved faktisk ikke, hvad det er, hr. Bernhard Baunsgaard taler om med det spørgsmål, der er besvaret. Der er ikke fremlagt noget forslag fra min side i hvert fald i skatteudvalget om en reform af selve skatteskalaen. Jeg håber, det kommer, og jeg håber altså også, at de radikale vil være med til det og i øvrigt de andre partier også.

Det er nemlig mit indtryk — jeg vil gerne gentage det, det kan ikke gentages for tit — at der i virkeligheden i dette folketing er en god forståelse for, at der skal gøres noget ved indkomstskattesystemet, og det er ikke kun hr. Bernhard Baunsgaard, der vil gøre noget ved det, det er vi mange der vil, også uden for mit parti. Jeg tager gerne de tre borgerlige partier med, fordi det, jeg siger her, er virkelig mit indtryk af vores drøftelser i skatteudvalget; der er ingen, der skal have patent på at komme med forslag til skattereformer. Vi kan komme med dem alle sammen. De radikale kan også komme med dem, de er velkomne, meget velkomne endda, og så kan vi se på det i skatteudvalget. Men man kan da ikke forhindre os i — og det vil jeg da gerne kraftigt understrege — sammen med SF, det flertal, vi har, at gennemføre de fornødne ændringer i skattelovgivningen til en forbedring af skattesystemet. Hvis man tror det, så tror man fejl. Vi agter at bruge vores flertal til at gennemføre en forbedring af skattesystemet, men det er mit indtryk, at de forslag, det drejer sig om, er af en sådan karakter, at vi ikke er særlig langt fra hinanden i disse sager; jeg kan ikke rigtig se, hvor der er de store modsætninger.

Derfor håber jeg stadig væk på, at vi kan få en rimelig og saglig forhandling i skatteudvalget, og at vi, som vi er blevet det mange gange, også her bliver enige om væsentlige punkter i en skattereform.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Jeg må måske begynde med et lille citat: der er mange i denne sal, sagde finansministeren, der er tilhængere af en skattereform. Jeg tror, det

er rigtigt. Der er ét menneske, vi nu venter på; vi venter på, at finansministeren gør sig sine egne tanker om, hvad det egentlig er, han vil med det, som han kalder en skattereform, sådan at det er muligt at tage samlet stilling til det. Hvis finansministeren opgiver det, er det rigtigt, at det må være oppositionens pligt at komme med forslag til en samlet skattereform, og det tror jeg også godt jeg tør sige at oppositionen så agter at gøre.

Må jeg så sige, at når finansministeren mener, det ikke er tilsigtet fra socialdemokratiets side at ramme mellemindkomsterne, tror jeg, det er helt rigtigt; på det punkt tror jeg jeg vil støtte finansministeren. Men desværre har vi jo set lidt for mange eksempler på, at den virkning, der sker af indgrebene, er den, man ikke ønsker. Det er derfor, det krav må stilles ganske klart til finansministeren: kom nu med dette oplæg til en samlet reform, så vi kan komme i gang; det er på høje tid.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke hr. Bernhard Baunsgaard en gang til, og det er for tilsagnet om, at oppositionen nu kommer med et samlet oplæg til en skattereform. Det glæder jeg mig til, og det er der mange andre der sikkert også vil være interesseret i at se.

Jeg vil gerne sige om dette med et samlet oplæg, at jeg tror nok, de, der i praksis har med skatteproblemer at gøre, ved, at hvis det var muligt, ville vi ikke få nogen skattereform i de første mange år. Altså, man kan sagtens på en 3-4 sider trække nogle hovedlinjer op for en skattereform, men det er ikke en skattereform. En skattereform betyder, at man går ind i de konkrete ting, og det er dér, problemerne opstår. Det er, så snart man skal til at gennemføre det i lovsform, at man opdager, hvor problemerne er, også i administrationen. Derfor tror jeg, at den metode, vi bruger nu, hvor man ridser visse hovedlinjer op og så fremsætter konkrete forslag til behandling her i folketinget og i skatteudvalget, er den rigtige metode.

Jeg vil sige en ting til: der er ting, man ikke kan vente på, der er ting, vi allerede nu kan se skal ændres i vores kildeskat. Lad mig bare nævne spørgsmålet om restskatterne. Vi gennemførte med bredt flertal her i folketinget — alle partier bortset fra de kon-